

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/67/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621201638
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2621201638.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C., D. XXX/X, zastúpeného advokátkou: JUDr. Mária Trylčová, so sídlom Senica, J. Kráľa 738/12, proti žalovanej: E. C., nar. XX.XX.XXXX, adresa C., E. F. XXX/XX, zastúpenej splnomocnenkyňou: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, adresa E., H. XXX/XX, o vydanie živého zvierat'a, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 11C/10/2021-199 z 18. apríla 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinstančný súd výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. Právne prvoinstančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 veta prvá, § 256 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca podaním zo dňa 28.03.2023 vzal žalobu späť v celom rozsahu, a to z dôvodu, že vzhľadom na zrušujúce uznesenie Krajského súdu Trnava má za to, že vykonávanie dokazovania v zmysle uznesenia Krajského súdu Trnava si vyžaduje takú mieru invenčnosti a finančných prostriedkov, že ďalšie vedenie konania je nevhodné. Navrhol preto, aby súd konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania. Žalovaná vyslovila nesúhlas so späťvzatím žaloby, ktorý odôvodnila tým, že má vážny záujem na prejednaní veci a meritórnom rozhodnutí veci vzhľadom k tomu, že predmetom konania je právna vec zásadného významu a nie len z právneho pohľadu, ale aj z pohľadu spôsobu usporiadania vzťahov medzi stranami sporu. V prejednávanej veci súd prvej inštancie po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby dospel k záveru, že tieto nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 146 ods. 1, veta prvá CSP, nakoľko nemajú vplyv na hmotnoprávne postavenie žalovanej. Vydaním meritórného rozhodnutia vo veci sa postavenie žalovanej žiadnym spôsobom nezmení, nakoľko žalobca bude stále vedený ako vlastník tohoto zvierat'a. Postavenie žalovanej by zmenilo len rozhodnutím súdu ohľadom určenia vlastníckeho práva k danému zvierat'u, ktorú otázku aj s ohľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu, nie je súd povinný v tomto konaní riešiť, ani ako otázku prejudiciálnu. V intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu sa mal súd v dokazovaní zamerať len na správnu interpretáciu ustanovenia § 119 ods. 3 OZ. Navyše žalovaná vo svojom nesúhlase žiadnym spôsobom nepreukázala ňou tvrdené skutočnosti, preto súd konanie zastavil. Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko táto sa náhrady trov konania výslovne vzdala.

3. Voči tomuto uzneseniu v časti zastavenia konania podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a žiadala o pokračovanie v konaní a usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu. V časti trov konania žiada nepriznať právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

4. V odvolaní uviedla, že má vážny záujem na prejednaní a meritórnem rozhodnutí veci, a to najmä vzhľadom k tomu, že predmetom súdneho konania je právna vec zásadného významu, a to nielen z právneho pohľadu, ale aj z pohľadu spôsobu usporiadania vzťahov medzi stranami sporu. Na pokračovaní v konaní a meritórnem rozhodnutí má záujem tiež z dôvodu ochrany žalovanej pred podaním opakovanej žaloby v tej istej veci, nakoľko má za to, že právoplatné uznesenie o zastavení konania nezakladá prekážku res iudicata. Uznesenie o zastavení konania nedáva žalovanej žiadnu istotu ani ochranu pred ďalšími napadnutiami zo strany žalobou či už prostredníctvom súdu alebo polície. Žalovaná má dôvodnú obavu, že žalobca bude pokračovať v narušaní jej pokojného života, čo môže viesť tiež k vzniku jej ďalších zdravotných problémov. Vyššie uvedené je tiež v najlepšom záujme potrieb predmetného zvieratá - I. C., ktorej zákon od roku 2018 priznáva zvýšenú mieru ochrany. Žalovaná sa usilovala niekoľkokrát o usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu, taktiež o rôzne spôsoby uzatvorenia mimosúdnych dohôd v záujme J. I. C., avšak žalobca nebol ochotný pristúpiť k žiadnej dohode, hoci zobral žalobu späť v celom rozsahu. Na jednej strane vzal žalobca žalobu späť v celom rozsahu, avšak z komunikácie medzi žalovanou a žalobcom je zrejmé, že strana žalobcu postupuje účelovo, zavádzajúco a má zisťné úmysly narušať pokojný život žalovanej i naďalej. K odvolaniu priložila listiny: žiadosť o usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu zo dňa 22.03.2023, návrh darovacej zmluvy, mailovú komunikáciu zo dňa 24.03.2023, návrh dohody o urovnaní, zdravotný záznam zo dňa 14.03.2023, odborné stanovisko zo dňa 13.03.2023 a 28.03.2023, návrh na uzavretie mimosúdnej dohody zo dňa 02.02.2022.

5. K odvolaniu žalovanej sa prostredníctvom svojho zástupcu vyjadril žalobca a uviedol, že napadnuté uznesenie je správne a navrhol ho potvrdiť. Uviedol, že je nesporné, že vlastníkom zvieratá je žalobca. Vlastníctvo žalobcu žalovaná uznala a v rámci súdneho konania doposiaľ nespochybnila. Žalobca sa rozhodol zobrať celú žalobu späť z dôvodu, že odvolací súd naznačil dokazovanie, ktoré je pre žalobcu nevhodné a z hľadiska predmetu sporu aj nemožné. Neznamená to však, že žalobca nemá záujem o vlastníctvo a chov I. C.. Zo správania žalobcu jednoznačne vyplýva vôľa žalobcu, aby žalovaná vydala I. C., ktorá je v jeho výlučnom vlastníctve. Poukázal na to, že žaloba bola podaná na vydanie živého zvieratá - I. C., nie na určenie vlastníckeho práva k živému zvieratú. Žalovaná chce v rámci konania o vydanie veci dosiahnuť meritórne rozhodnutie, ktoré určí a zároveň zmení vlastníctvo k fene zo žalobcu na žalovanú. Odôvodnenie odvolania žalovanej voči uzneseniu o zastavení konania je nelogické a nepochopiteľné. Žalobcu nemožno nútiť, aby sa vzdal vlastníctva k fene (previedol vlastníctvo na žalovanú) len z dôvodu, že žalovaná chce mať pocit bezpečia, že ju žalobca už nebude obťažovať v budúcnosti s požiadavkou na vydanie feny. Je to práve žalovaná, kto nerešpektuje právny poriadok a neprihliada na skutočný welfare feny. K žalovanej predloženému Odbornému stanovisku - vyjadrenie zo dňa 13.03.2023 a zo dňa 28.03.2023 z Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach, katedry verejného veterinárskeho lekárstva a welfare zvierat, žalobca uviedol, že otázky, ktoré boli položené na zodpovedanie K. E. L. M., K., v.r. sú pre súdne konanie nepoužiteľné, nakoľko otázky sú navádzajúce, sugestívne a formulované spôsobom, ktorý je v rámci dokazovania v súdnom konaní neprípustný. Zdôraznil, že sa o fenu vie plnohodnotne postarať a zabezpečiť jej také podmienky na chov, ktoré budú plne v súlade s welfare zvieratá.

6. Na vyjadrenie žalobcu reagovala žalovaná (odvolacia replika) a uviedla, že s ohľadom na súčasné poznatky vedy welfare najlepšie pre fenu C. je ponechať ju v prostredí, v ktorom práve žije a má vytvorené sociálne väzby. Poukázala, že žalobca dlhú dobu po rozchode so žalovanou nemal úprimný záujem o fenu C. a zabezpečenie jej dôstojného života v súlade s jej welfare potrebami. Odo dňa odchodu žalobcu zo spoločnej domácnosti so žalovanou mal žalobca kľúče od domácnosti po dobu ďalších 6 mesiacov, čo mu dávalo možnosť kedykoľvek si vlastnými kľúčmi otvoriť dom a vziať fenu. Tento nezáujem o I. C. trvá odo dňa opustenia C. až do dnešného dňa. Od kedy žalobca opustil I. C. ani jedenkrát nekontaktoval žalovanú s požiadavkou, aby mohol fenku aspoň len vidieť, neopýtal sa, či je v poriadku, či je zdravá, či jej niečo nechýba, či má naplnené všetky potreby a či je žalovaná schopná platiť všetky vysoké finančné náklady spojené so starostlivosťou o I. C..

7. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca s tým, že sa z dôvodu hospodárnosti vyjadrovať nebude.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. a) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalovanou, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru ohľadom toho, že vážnosť dôvodov nesúhlasu žalovanej so zastavením konania nie je daná s následkom toho, že konanie zastavil.

10. Podľa § 146 ods. 1 veta prvá CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. V záujme vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami žalovanej v odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné: odvolateľka namietala, že má vážny záujem na prejednaní veci z dôvodu, že predmetom konania je právna vec zásadného významu, avšak bližšie nešpecifikovala v čom vidí zásadný právny význam prejednaní veci. Je síce pravdou, že dlhé obdobie slovenský právny poriadok neupravoval postavenie zvierat špecificky. Zvierat bolo chápané ako hnutelná vec, pričom sa nerešpektovali osobitné vlastnosti zvierat, ktoré sú citiacimi tvormi. Novelou zákona o veterinárnej starostlivosti a občianskeho zákonníka s účinnosťou od 01.09.2018 došlo k zmene úpravy právneho postavenia zvierat v občianskoprávných vzťahoch, pričom je kladený dôraz na to, že živé zviera má osobitný význam a hodnotu ako živý tvor, ktorý je schopný vnímať vlastnými zmyslami. To však neznamená, že akýkoľvek spor týkajúci živého zvierat je potrebné vnímať ako vec zásadného právneho významu. Samotná skutočnosť, že ide o pomerne „novú“ právnu úpravu neopodstatňuje vážnosť dôvodu nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby. Vývoj a novelizácia právneho poriadku, vrátane vyvíjajúcej sa judikatúry nezakladá dôvod domnievať sa, že by rozhodnutie vo veci samej privodilo žalovanej akúkoľvek priaznivú zmenu v hmotnoprávnom vzťahu medzi ňou a žalobcom.

13. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že rozhodnutie vo veci samej ju ochráni pred podaním ďalšej žaloby zo strany žalobcu a bude slúžiť ako prevencia v narúšaní jej pokojného života, tieto skutočnosti už žalovaná uviedla v podaní, ktorým vyjadrila nesúhlas so späťvzatím žaloby a súd prvej inštancie sa vyhodnotením uvedených dôvodov riadne zaoberal v bode 5 a 9 odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým z pohľadu odvolacieho súdu niet dôvodu nesúhlasí.

14. Listiny, ktorými žalovaná preukazuje svoju snahu o dohodu so žalovaným, mala žalovaná k dispozícii skôr ako oznámila súdu svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby, napriek tomu ich predložila súdu až ako súčasť odvolania a neuviedla žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo že ich bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu ide v zmysle ust. § 366 CSP o novoty a odvolací súd na ne nemôže prihliadať. Pokiaľ by aj žalovaná tieto listiny predložila súdu skôr, snaha žalovanej o dohodu medzi stranami konania, ktorej výsledkom malo byť nadobudnutie fenky do jej vlastníctva, nie je vážnym dôvodom na to, aby súd v konaní pokračoval. Jednak v prejednávaní veci nejde o určenie vlastníctva zvierat (žalovaná by teda rozhodnutím vo veci samej nedosiahla zmenu zápisu vlastníka v čipe fenke) a jednak v dôsledku späťvzatia žaloby sa žalobca už nedomáha vydania fenky a táto ostáva v starostlivosti u žalovanej ako doposiaľ, čo je podľa žalovanej v najlepšom záujme fenky. Ako odvolací súd uviedol vyššie, vlastníctve vzťahu k fenke by rozhodnutím vo veci samej ostali nezmenené a z dôvodov nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby nevyplýva, že by nepokračovaním v konaní boli oprávnené záujmy žalovanej v oblasti chovu fenky závažne ohrozené.

15. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, žalovaná uviedla len to, že žiada, aby súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán neprizná právo na náhradu trov konania, čím vyjadrila súhlas s návrhom žalobcu ohľadom trov konania. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP (pozn. zrejme nedopatrením súd prvej inštancie uviedol § 256 ods. 2 CSP) tak, že žalovanej náhradu trov nepriznal, pričom výrok o trovách konania odôvodnil v bode 11 napadnutého uznesenia. Správne uviedol, že žalovaná sa náhrady trov konania vzdala, preto nebolo hospodárne jej ich priznať, hoci by jej podľa zásady zavinenia zastavenia konania patrili. Odvolateľka nežiadala, aby jej náhrada trov konania bola priznaná, ani nijako nespochybnila správnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadom trov konania, preto je na mieste konštatovať, že neuviedla žiaden odvolací dôvod, ktorým by bol spôsobilý privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie o trovách konania.

16. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, pričom nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).